

Woord vooraf.

Door Luc Andries.

Deze herfst hebben we, na de boeiende, gegidste wandeling in de Staatsbossen te Ravels (zie foto's) en de leerrijke lezing 'van Billen en Kruien', waarbij we ingewijd werden in de geheimen van de molenaar, onze winterslaap ingezet.

Maar beste lezer, vergist u zich niet in deze lethargie want niets is minder waar! Momenteel zijn we op volle kracht in het museum en in het archief- en documentatiecentrum bezig met ontsluiting, archivering en beschrijving van schenkingen, die met regelmaat binnengebracht worden. Bovendien zijn en worden allerlei activiteiten en tentoonstellingen voor volgend jaar voorbereid (zie agenda 2012).

En nec plus ultra organiseert onze vereniging in 2013, op vraag van de Gouw Antwerpen, de provinciale goudwed. Onze Antwerpse Provinciale Goudvereniging bestaat dan 50 jaar en dit zal op passende wijze gevierd worden! U bent natuurlijk ook van harte uitgenodigd op deze zeer leerrijke dag, die in onze eigen gemeente hoogstwaarschijnlijk de komende 30 jaar niet meer georganiseerd zal worden. Voor die dag hebben we nog een aantal mensen nodig voor allerlei klusjes. Meld u bij het bestuur!

Als er nog mensen zijn die graag meehelpen aan het inbrengen in de computer (Excel) van doodsprentjes dan kunnen ze aansluiten bij de reeds gevormde groepjes (graag even melden bij één van de bestuursleden). We werken hierbij thuis met de eigen PC, zodat iedereen tijdens de komende koude en natte dagen zelf kan bepalen wanneer het hem of haar best uitkomt.

Het bestuur en de redactie van de Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius wenst u in ieder geval een **zalig kerstmis**, een **gelukkig nieuwjaar** en een goede gezondheid in 2013.

Bij deze hebben wij de eer u uit te nodigen om samen met ons het nieuwe jaar in te zetten op 16 januari om 19.30 uur in Ravels-Eel met een receptie aangeboden door onze kring en gevolgd door een lezing van de welbespraakte humorist dr. Jan van Eijk.

Lief en leed

Onze deelneming betuigen wij bij het overlijden van:

Ilse Van Dijck, overleden op 13 september 2012.

Rian van Gemert, overleden op 3 november 2012.

Onze felicitaties gaan uit naar:

Frans en Maria Hofkens-Clé. Zij vierden hun diamanten bruiloft op 25 oktober 2012.

Jos en Fil Van Gils-Walschots. Zij vierden hun gouden bruiloft op 13 september 2012.

Louis en Jeanne Vinckx-Verheyen. Zij vierden hun gouden bruiloft op 20 oktober 2012.

Om zeker te zijn dat we niemand vergeten te vermelden, vragen wij U ons op de hoogte te brengen via één van onze bestuursleden (adressen vindt u op de laatste pagina van dit tijdschrift).

Schenken in het afgelopen jaar.

Door Luc Andries

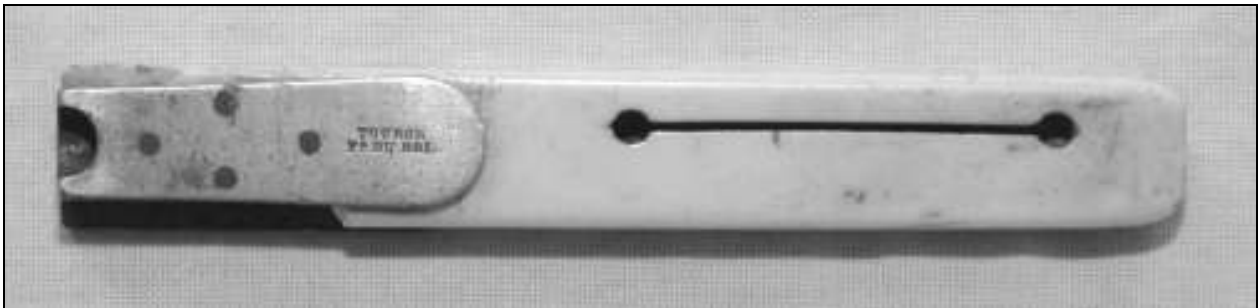
Er gaat geen week voorbij of er komen nieuwe schenkingen toe. Deze worden aangeboden door mensen van onze gemeente maar ook van ver daarbuiten. Sommigen willen het geven in alle anonimiteit, die we dan ook respecteren. Anderen maken daar helemaal geen punt van. De meeste voorwerpen en boeken worden afgestaan en de schenkers staan ons toe dat we de bestemming zelf bepalen. Een enkele keer wordt er in bruikleen gegeven. Dit alles noopt ons tot archiveren, beschrijven en conserveren om het heem- en erfgoed te bewaren in zo goed mogelijke omstandigheden. Hier staat het gemeentebestuur ons zo goed en zo kwaad mogelijk bij en daar zijn we natuurlijk zeer dankbaar voor. Dit neemt echter niet weg dat we vooruit moeten kijken en ons oriënteren op moderne, economische en milieuvriendelijke systemen om aan deze eisen te voldoen.

Maar goed, wat is er zoal binnengebracht:

- Een hele serie bidprentjes, santjes en communieprentjes aangeleverd door Marie Verwimp en anderen die het heem een warm hart toedragen.
- Theresia Van Gils bracht ons een boek van onze populaire koningin Astrid: 'Astrid Reine des Belges', een broodzak van bakkerij Van Gils en een diploma van Adriaan.
- Gusta Van Hees-Botermans bezorgde ons enkele messing voorwerpen (asbak, kandelaar), een foto van Lourdes in 1932, een houten kader 'AVV-VVK', een kruisbeeld en een speciaal doosje.
- Naamloos werd er een bidstoel, een zetel, een scheplepel voor Boerenjongens (rozijnen op rum gezet), fotokaders (zoals we die nog kennen van school en gemeentehuis) met de beeltenis van Boudewijn en Fabiola die naar elkaar gluren zonder ons uit het oog te verliezen.
- Vanwege de familie Dries-Van Tighelt mochten we een wijwatervat, een koperen bloembakje of jardinière, een aquariumkinderspel en enkele boekjes ontvangen.
- Van de Gordijnschuur, die tegenwoordig Arte Velum heet, kregen we verschillende rollen verduisterende gordijnstof, die ondertussen verwerkt zijn tot gordijnen. Ze beschermen in het archief- en documentatiecentrum de door u allen geschonken objecten tegen het licht.
- Jef Vermeulen vond op zijn zolder nog een hele boel tijdschriften uit de Tweede Wereldoorlog en een boekje handelend over Antwerpen onder de V-1 -bombardementen.
- De familie Van Der Voort-Mermans verraste ons met een honderdtal merkwaardige glasplaatfoto's. Hierover volgt later meer.
- Rik Boogaerts voorzag ons van enkele stoelen (Biedermeyer), een ijzeren onderstel voor Leuvense stoof, verschillende boeken, een messing kaarsenhouder en luciferhouder en nog een heel aantal praktische benodigdheden die vroeger in het dagelijks huishouden gebruikt werden.
- Een ander merkwaardig voorwerp werd ons aangeboden door de familie Vloemans-De Bont. Het is een puntenslijper voor ganzenveren, die destijds gebruikt werden om te schrijven.

Puntenslijper voor ganzenveren.

- Mevrouw Lisette Gulickx-Verachttert schonk ons een kapmantel en een pélerine. Lisette is geboren in Ravels maar is veel jaren geleden door haar huwelijk met Marcel in Baarle-Hertog terechtgekomen. Momenteel wonen zij in Turnhout en Lisette is van oordeel dat deze twee kledingstukken in onze collectie thuishoren omdat ze destijds in Ravels gebruikt zijn.
- Verder ontvingen we van de Heer Jozef Van Dun een oude telefooncentrale uit de jaren 1950, glazen kruidenpotten, speciale flessen, stolpen, een kamertoilet (19° eeuw), enkele schilderrijen, een pennendoos, kledij, een paraplu, verscheidene postkaarten uit alle windstreken, een persoonlijke vierdelige brevier, een glazen wandelstok, een melkemmer, een melkkannetje, twee waterkannen (wit geëmailleerd metaal), een tafelkleed, verschillende drinkbekertjes in porselein en glas, een schrijfmachine Torpedo en een halsfles.

Communieserviesje.

- De Heer Nauwelaerts uit Weelde bezorgde ons een aantal boeken i.v.m. houtbewerking, bouwkunde, hefwerktuigen en een gedenkboek van de Trappisten uit Westmalle.
Bovendien bracht hij twee fotoapparaten mee: een ongeveer 40 jaar oude Canon (kleinbeeldcamera) en een Kodakbox (6x6) van 50 à 65 jaar oud.

- Van de familie Hermans-Van Der Steen uit Weelde mochten we verscheidene voorwerpen, boeken en het getuigschrift van een wedstrijd, waaraan Frans Hermans in 1888 met schitterend resultaat deelnam, in ontvangst nemen.

De tekst luidt: "Tusschen de leerlingen der hogere afdeling der lagere scholen van het schoolkanton Arendonck. De jury gelast met de beoordeeling van het werk der leerlingen der lagere scholen die zich hebben aangeboden voor den wedstrijd van 5 juli 1888 verklaart dat de Heer Hermans Franciscus geboren te Weelde den 29 juli 1876 leerling der lagere gemeenteschool te Weelde met goeden uitslag de hogere afdeling van gezegde school heeft bijgewoond; dat hij aan de voorschriften van artikel 5 des Reglements over den wedstrijd voldaan, en voornamelijk 137 punten bekomen heeft op het maximum van 200 punten, toegekend aan een volmaakt werk in de gezamenlijke hierna aangeduide verplichtende vakken: Moedertaal, grondbeginselen der rekenkunde en des metriecken stelsels, schrift, aardrijkskunde, geschiedenis van België en teekenkunst. Zij verklaart daarenboven dat gezegde leerling met goeden uitslag de bijzondere proeve doorstaan heeft over.....".

Activiteitenkalender 2013.

Door Luc Andries.

Graag zouden wij u in het jaar 2013 willen begroeten op onze activiteiten, waaraan u (tenzij anders vermeld) gratis mag deelnemen.

- **Woensdag, 16 januari om 19.30 uur in de Gemeentezaal**, Eelstraat 4 te Ravels-Eel: nieuwjaarsreceptie gevolgd door een lezing van dr. Jan Van Eyck i.v.m. de geneeskunde in onze streek ten tijde van dr. Amandus Van Baelen en dr. Govaerts.
- **Vrijdag, 1 maart: ledenfeest**. De details volgen met de uitnodiging.
- **Zaterdag, 23 maart: provinciale gowdag Antwerpen te Ravels in de Wouwer**. Het is een volledig dagprogramma waaraan alle leden mogen deelnemen. De uitnodigingen volgen nog.
- **Zondag, 21 april: ERFGOEDDAG** met als thema: 'Stop de Tijd'. Locatie: het museum 't Kaske te Poppel.
- **Zondag, 9 juni: HEEMDAG** met als thema: 'Volksvermaak'. Locatie: het museum 't Kaske.
- **Zondag, 8 september OPEN MONUMENTENDAG** met als thema: 'Het beste van Open Monumentendag'. Dit n.a.v. het 25-jarig bestaan van Open Monumentendag.

Er zal in april een **OPENDEURDAG** georganiseerd worden in het archief te Weelde Station. Dit is de eerste keer dat men achter de schermen een blik kan komen werpen op het werk van onze archivariissen.

- Verder staan er dit jaar nog enkele korte uitstappen (een halve dag) en waarschijnlijk één lange (een ganse dag) op het programma.
- In de zomer houden we gewoonlijk een fietstocht en wanneer de eerste blaadjes vallen een herfstwandeling.
- En zoals u weet bent u elke tweede en vierde zondag van de maand welkom in 't Kaske waar de koffie klaar staat. Zondag 24 maart zijn we wegens de Gouwdag van 23 maart gesloten.

Op de koffie bij Frans en Mieke Boeren-Heykants. (Vervolg.)

Door Luc Andries.

De douaneperiode.

Frans begon zijn loopbaan in Meer en de diensten waren zwaar. Hij had maar om de negen weken één zondag vrij. Dat was niet leuk omdat hij Mieke normaal éénmaal per week zag en dat meestal op zondag. De mannen deden vier uren dienst, hadden enkele uren rust en dan weer vier uren dienst. Ze moesten bovendien voor de helft overdagdag en voor de helft 's nachts werken. De nacht begon om zes uur 's avonds en liep tot zes uur 's morgens. In Meer moesten ze dikwijls van 22.00 uur tot 02.00 uur dienst doen. Dat waren 'de kaoie uren'. Bovendien waren ze op logement in Meersel-Dreef en dat lag op 6 km van Meer. De collega's spraken voor die verplaatsingen met elkaar af. Vandaar dat Frans pogingen ondernam om te veranderen van post en na een tijdje kon hij solliciteren naar een openstaande positie te Zondereigen.

Op post in Zondereigen:

Gibert Perseyn en Carel Sneyers.

Gène Bil en Frans Boeren

Frans werd dus benoemd in Zondereigen, kon gaan trouwen en trok met zijn jonge bruid in een twee-onder-één-kapwoning of op zijn Vlaams: een tweewoonst. Zes weken later was Mieke zwanger en op 26 april 1959 werd het eerste kindje, Eric geboren. Er was dan een viergeslacht in mannelijke lijn bij de Boerens!

Emiel, Frans, Jaak en Eric Boeren.

Mieke, Frans en Eric.

Dochter Reinhild kwam 20 maanden later, op 17 januari 1961 ter wereld.

Na enkele jaren werd de douanepost te Zondereigen opgeheven en werd Frans ingedeeld bij de Mobiele Brigade Turnhout. Zo weet hij nog exact waar hij was toen de aanslag op president J.F. Kennedy gebeurde. Een auto stopte bij hun observatiepunt aan de hoek van de Reuselse en Eerselse weg bij de abdij te Postel. De chauffeur deed het relaas van de aanslag op 22 november 1963 in Dallas-USA.

In Zondereigen hebben ze ooit drie smokkelaars gepakt.

De eerste schrok zo hard van hun aanwezigheid met de fiets en op klaarlichte dag, dat hij zich volle gas achteruit vastreed in de sloot. De smokkelaar sloeg op de vlucht en liet liefst 800 kg boter in de steek. De auto en de smokkelwaar werden aangeslagen. Een boer kwam de auto lostrekken en de smokkelwaar werd geïnventariseerd aan de grens te Weelde-Station. Daarna werd de aangeslagen auto naar de Mobiele Brigade aan de Guldensporenlei te Turnhout gebracht.

Een tweede werd gevat op een zondagmorgen. Frans en zijn collega hadden nachtdienst en ze hadden de heel grote bok (enkele bevinden er zich in het museum, Het Kaske) bij zich. Er kwam een verkenners langs die ze weg nog weg konden sturen. Plotseling kwam er een zware Amerikaanse wagen langs, die ze lieten passeren want Frans vermoedde dat die nog moest gaan laden. En inderdaad, een half uur later hoorden ze hem terugkomen. De grote pinnen werden in stelling gebracht. De man weigerde te stoppen, de wagen knalde op de obstakels en vloog de wei in, helemaal kapot, goed voor het 'ouw ijzer'. De smokkelaar ontsnapte en liet toen 780 kg. boter achter.

In Zondereigen-Dorp vatten ze de derde. Ze hadden zich opgesteld bij het magazijn van Keustermans, weer met de lange pinnen. Na een half uur zagen ze hem komen vanuit Baarle en wilden hem doen stoppen. De auto ging er dwars doorheen maar kreeg lekke banden en een kapot oliecarter. Ze gingen hem achterna en ter hoogte van het Zwart Goor stond hij verlaten met een vierkant wiel, kapotte motor en wederom 800 kg boter.

Frans en zijn collega's zijn nooit bedreigd geweest door smokkelaars. Wel hebben die ooit eens iemand gestuurd met vlees van een pas geslacht varken maar dat hebben ze nooit aangenomen. In hun functie moesten ze onafhankelijk blijven.

Het ongeval van woensdag 22 januari 1964.

Het is bij deze Mobiele Brigade dat Frans samen met vier andere collega's betrokken geraakte in een dodelijk ongeval tussen Retie en Arendonk. Daar liet de collega-chauffeur, Jozef Hoskens, (het krantenartikel vermeldde verkeerd 'Hofkens') het leven. De drie anderen overleefden het maar Frans had bijna alles gebroken wat kon breken en heeft zes maanden in het ziekenhuis verbleven.

Hij had er al onmiddellijk goede moed op want toen Mieke hem

de eerste keer bezocht, zei hij: "dat 'm zeker niet dood ging". Dat was voor haar een hele opluchting. Ze hadden toen reeds twee kinderen.

Een dode en vier gewonden te Arendonk

Dienstwagen van douane doormidden gebroken

Geslipt en tegen boom gereden

Woensdagavond omstreeks 20.15 u. kwam een grote dienstwagen van de vliegende brigade der douanen te Turnhout, waarin vijf douaniers hadden plaatsgenomen uit de richting Arendonk op weg naar Retie. De wagen deed wegcontrole en werd bestuurd door Jos Hofkens uit Merksplas. Ter hoogte van het gehucht « De Hulsken », bijna op de scheiding van Arendonk-Retie en ter hoogte van het kapelleke is de auto plotseling geslipt en met de rechterzijde tegen een boom geslagen.

De wagen werd in twee gesneden. Het voorste gedeelte met motor- en stuurinrichting bleef tegen de boom liggen, het achterste gedeelte gleed

een tiental meter verder en belandde in een tuinhaag. Onmiddellijk kwamen burens ter plaatse om hulp te verlenen. Drie inzittenden waren uit de wagen geslingerd. Jos Hofkens, de chauffeur, 39 jaar, vader van vijf kinderen zat onder de wrakstukken van het achterste gedeelte geklemd. Hij bleek op slag gedood. Eerw. Heer Verkemans diende hem het H. Oliesel toe.

Van de andere inzittenden liepen Frans Boeren, 31 jaar, en Theo Vermoessen, 34 jaar, beiden uit Turnhout zeer zware verwondingen op. Vermoessen zat tussen de wrakstukken geklemd van het achterste gedeelte en moest bevrijd worden door de rijkswacht van Arendonk. Frans Jansen uit Hoogstraten en Remi Tuitlaar uit Turnhout kwamen er met lichtere verwondingen af. Alle gewonden werden naar het ziekenhuis van Turnhout overgebracht.

M.A.

BID VOOR DE ZIEL VAN ZALIGER
Mijnheer

Jozef Alfons Louis HOSKENS

echtgenoot van Mevrouw Joanna HILLEN

Onderbrigadier der Douanen.

Lid van het huldefonds der Douanen en
Accijnzen.

Geboren te Lommel op 8 juni 1924 en
overleden na een smartelijk ongeval op de
baan te Arendonk op 22 januari 1964, ge-
sterkt door de laatste HH. Sakramenten.

Dit smartelijk ongeval heeft iedereen met
verslagenheid vernomen en een schoon ge-
zin in diepe rouw gedompeld.

Een man, een vader zelfs, kan heel zijn aan-
dacht op zijn werk concentreren. Een vrouw,
een huisvrouw, werkt altijd met het gedacht
aan haar man, aan haar kinderen, wanneer
zij het eten klaar maakt, de bedden dekt, de
was doet, de strijk, kleedsel verstelt, al wat
ze doet, dwingt haar gedachten bij elke per-
soon van haar gezin, zij is het hart dat alles
met zo'n tedere liefde doet.

Zo kon deze onderbrigadier zich helemaal
inzetten voor zijn werk, dat de spanning van
heel zijn persoon vergde. Wanneer men de
wagen moet sturen naar het vluchtende doel,
dan zijn er geen omstandigheden die doen
aarzelen. Met vaste en sterke hand van een
geroutineerde chauffeur van een vliegende
brigade, ogen star gefixeerd, schoot hij op

het doel af. Helaas! er zijn zoveel onvoor-
ziene gevaren, er is een spiegelgladde baan,
waar men geen aandacht meer voor heeft...
Plots, stop de vaart! Stop het sterke jeugdige
mensenleven! Wat een slag!

Niemand begripte ten volle de smart dan zij,
die heel de dag haar man zag en zijn kinde-
ren in haar dagelijks werk. Zij alleen voelt
ten volle de afwezigheid van goeie vader die
toch zo kon bezig zijn met de kinderen, zo be-
hulpzaam voor haar, gedurig een verrassing
meebracht om zijn oprechte vaderlijke liefde
mee te delen. Hoe goed was hij ook voor
geburen en iedereen om een dienst te be-
wijzen, hij was vakman en kon alles en deed
alles, zo eenvoudig gaarne. Een goed mens
is heengegaan.

Bemide Echtgenote, wij beminden elkaar
zo innig om mekaar oprecht gelukkig te ma-
ken, we hielpen mekaar en het was zo ge-
zellig thuis. Uw troost weze uw gebed voor
mij en uw moederlijke liefde voor ons kin-
deren.

Dierbare Kinderen, weest vader dankbaar
voor al de goedheid voor u, bidt alle dagen
voor vader, weest nu dubbel lief voor uw
bedroefde moeder.

H. Hart van Jesus, ontferm U onzer.
(300 d. afl.)

Mw Jozef Hoskens, Joanna Hillen en kinderen

Danken U oprecht,
om Uwe innige deelneming en voor Uw
gebeden voor onze duurzame overleden
vader.

Drukkerij A. Peeraer - Merksplas.

Verhuis naar Turnhout.

Na het in dienst treden bij de 'Vliegende Brigade' in het jaar 1961, gingen Frans en Mieke in 1962 verhuizen naar de Vrijheidstraat in Turnhout, in de parochie het Goddelijk Kind Jezus, achter de Theobalduskapel. Hier hebben ze gebouwd en bleven er 39 jaar wonen. In Turnhout werden hun twee andere kinderen geboren, Gerda op 24 september 1966 en Geert op 27 december 1972.

Na zijn herstel van het noodlottige ongeval in Arendonk kwam Frans in functie als tolbeamte te Weelde-Station. Hij legde korte tijd nadien met goed gevolg het bevorderingsexamen af voor brigadier en werd overgeplaatst naar Antwerpen, eerst twee maanden aan de kaai en daarna elf maanden in de Entrepôt aan de Italiëlei. Die gebouwen zijn reeds enkele jaren geleden gesloopt en vervangen door moderne kantoren van het ministerie van Financiën.

Vandaar ging het naar de nieuwe kantoren aan de grens te Meer, op de snelweg E19 naar Breda. Daarna volgde de grensovergang in Postel, aan de nieuwe snelweg Antwerpen - Eindhoven. Daar bleef Frans vijf jaar actief. Dan volgden enkele jaren Weelde-Station en de laatste drie jaren van zijn carrière bracht hij te Poppel aan de grens door als postoverste of hoofd douanebeamte. Hij ging op pensioen op 1 januari 1993, de historische dag waarop de grenzen opengingen. Frans was drie weken daarvoor 60 jaar.

De grens te Weelde-Station: Jef Pardon, Jos Van Gils, Willem Brugman (Nederlandse commies) en Frans.

Frans op kantoor aan de Poppels grens.

*Grenskantoor Goirle-Poppel: v.l.n.r. achterste rij: Verschuieren, Rens, Sapion, Rik Verheyen en Stan Coenen.
Voorste rij: Marc Vermeeren, Jaak Heyns, J. Van Gestel, Frans Boeren en Jef Versmissen.*

Viering pensioen met uitreiking eretekens te Hasselt in 1993. Frans staat derde van links en Jaak Heyns vijfde van links op de voorlaatste rij.

Het gezin Boeren-Heykants.

Zoals reeds vermeld zijn Frans en Mieke getrouwd in 1958. Alras kwam Eric (26/04/1959) ter wereld, 20 maanden later gevolgd door Reinhild (17/01/1961). Toen ze al in Turnhout woonden kwamen er nog twee spruiten bij: Gerda (24/09/1966) en Geert (27/12/1972). Mieke moest stoppen met werken bij familie­zorg omwille van het beroep van Frans; dit was toen ook zo bij de rijks­wacht. Ze had haar handen meer dan vol met haar gezin omdat er nog geen modern comfort en hulpmiddelen waren zoals de nu bekende keuk­en- en wasapparaten, een auto (ze kochten hun eerste auto in 1972) of simpelweg een telefoon.

Eric

Reinhild

Gerda

Geert

Na enkele jaren in Zondereigen te hebben gewoond verhuisden ze dus naar Turnhout. Hier bleven ze 39 jaar wonen en zetten ze zich in bij KAV en Ziekenzorg. De kinderen groeiden ondertussen als kool en werkten met vrucht aan hun toekomst. Eric heeft criminologie gestudeerd te Leuven en werkt op een bank; Reinhild studeerde maatschappelijk werk en werkt bij de Christelijke Mutualiteit; Gerda deed regentaat Nederlands en is werkzaam bij Philips en Geert tenslotte heeft informatica-electromechanica gedaan en is van alle markten thuis. De kinderen trouwden allemaal en hebben op hun beurt elk voor drie nakomelingen gezorgd. Frans en Mieke hebben dus 12 kleinkinderen, een mooi getal!

In 1985 vingen Frans en Mieke de vader van Frans en zijn tante Maria op in hun huis in de Vrijheidstraat te Turnhout. Beiden overleden te Turnhout, vader thuis in 1992 en tanteke in 1990.

Ze kochten dan het huis van Tante Maria (zuster van Frans zijn vader) in de Torenstraat te Weelde en verbouwden het eigenhandig. In 2001 verhuisden ze naar Weelde. Dochter Reinhild woont met haar gezin net naast hen in het ouderlijke huis van Frans. Het geeft Frans en Mieke een gerust gevoel.

Zodoende is Frans op het einde van dit jaar bijna 20 jaar met pensioen. Na zijn pensionering hielp hij Mieke met Ziekenzorg in hun buurt te Turnhout. De meeste mensen in hun buurt kochten wel loten, maar af en toe hoorden ze de gekste smoezen om er geen hoeven te kopen. Zo hoorden ze bij sommige buurtbewoners: "Welle zen van de socialisten, wij kopen nie van de katholieken", of ze lieten gewoon de deur openstaan en daagden niet meer op.

Frans kon terug meer tijd besteden aan zijn hobby's en Mieke kon samen met Frans haar danshobby terug uitbouwen. Daarvóór gingen ze al regelmatig één uur per week dansles volgen, maar daar bleef het dan ook bij. Nu gaat Mieke vier keer per week dansen: drie maal met OKRA in Poppel, Baarle-Hertog en Arendonk en een vierde keer bij de Dansliga in Retie waar zowel stijl- als lijndansen worden beoefend. Frans vergezelt haar wekelijks naar Retie.

Frans is destijds gaan fietsen omdat hij dagelijks per fiets van Meersel-Dreef naar de zagerij te Minderhout moest om daar de zeldzaam passerende auto's te controleren. Later is hij het fietsen als hobby blijven doen en tegenwoordig begeleidt hij nog de leden van OKRA-Weelde bij hun fietsuitstappen. Maar Frans is wel aangesloten geweest bij een Turnhoutse wielclub, een onderafdeling van AWS (Antwerpse Wielersport). Met die club heeft hij verschillende grote ritten gereden zoals: Lourdes, de ronde van Nederland in vier dagen, de 4-daagse in de Duitse Eifel, Parijs-Brest-Parijs, 28 keer (niemand kan dit record nog verbeteren zegt Frans) in één dag over en weer naar Den Brielle op bedevaart naar Nicolaus Poppelius en de Martelaren van Gorcum, ruim 220 km. Hij heeft ook als volger meegewerkt bij wielerbegeleidingen naar Santiago van Compostela en de Franse Alpen.

Huldiging te Brielle door E. H. Bax.

Frans helemaal rechts die zijn bidon vult op weg naar Lourdes.

Frans werd tot zijn verrassing door pastoor Bax gehuldigd voor zijn tiende fietstocht 'Weelde-Brielle-Weelde'. Sedert vier jaar rijdt hij niet meer met de fiets op bedevaart naar Brielle.

Af en toe maken Mieke en Frans samen nog een uitstap zoals naar de Watervallen van Coö of een reis naar Oostenrijk met zijn zuster en schoonbroer die in Maldegem wonen.

Enkele familiefoto's ter gelegenheid van het huwelijk van Reinhild in april 1983:

v.l.n.r.: Vader Emiel Boeren, moeder Maria Tuytelaers, zuster Elisa, broer Leo, Frans en Tante Maria

v.l.n.r.: Annie Heijkants, Mieke, Jos Heijkants, vader Jef, Jan Heykants en Liza Heykants.

De familie Hijckants met aangetrouwden, v.l.n.r.: Fons Willems, Annie Heijkants, Frans, Mieke, Jef Heijkants, Yvonne Michielsen, Jan Heijkants, Stan Van De Pol, Liza Heijkants, Nel Laureyssen en Jos Heijkants.

Frans en Mieke vierden hun 50-jarig huwelijk of Gouden Bruiloft op vijf juli 2008.

V.l.n.r. Reinhild, Gerda, Mieke, Frans, Geert en Eric.

Gezondheidstips.

Om lang en gezond te leven is het belangrijk veel te bewegen en met mate te eten. Een goede nachtrust is essentieel en belangrijk om 's anderendaags weer actief te kunnen zijn in de dansverenigingen waar beiden bij aangesloten zijn. Bovendien is Frans nog altijd actief met fietsen en ook als werkend lid van onze Heemkunde- en Erfgoedvereniging Nicolaus Poppelius. Dat houdt een mens gezond en jong, beamen ze allebei!

Wel zijn ze bezorgd om hun kleinkinderen, meer dan ze ooit om hun eigen kinderen waren, want het is toch zo een rare wereld waar heel veel vaste waarden zoals een goed diploma, een huwelijk, enz.... op de helling staan en waar er door sommige jongeren nog maar weinig belang aan al die waarden wordt gehecht.

Frans en Mieke, ge ziet dat er meer geschiedenis zit in jullie familie dan jezelf gedacht zou hebben. Ik wens jullie bij deze nog heel veel gezonde jaren toe en hartelijk dank voor de aangename ontvangst hier achter de molen. Het ga jullie, de kinderen en kleinkinderen goed!

Geestelijken in de familie Verheyen.

Door Jos Verheyen.

Ik kom uit een wel zeer christelijke, katholieke familie. Vier nonkels en een tante langs vaders zijde en een nichtje langs moeders zijde waren geestelijken. Ik ga trachten hen allen even in herinnering te brengen: heerom Frans van China, heerom van Wuustwezel, heerom Jan, heerom Juul, tante nonneke en Jozefa Remeysen.

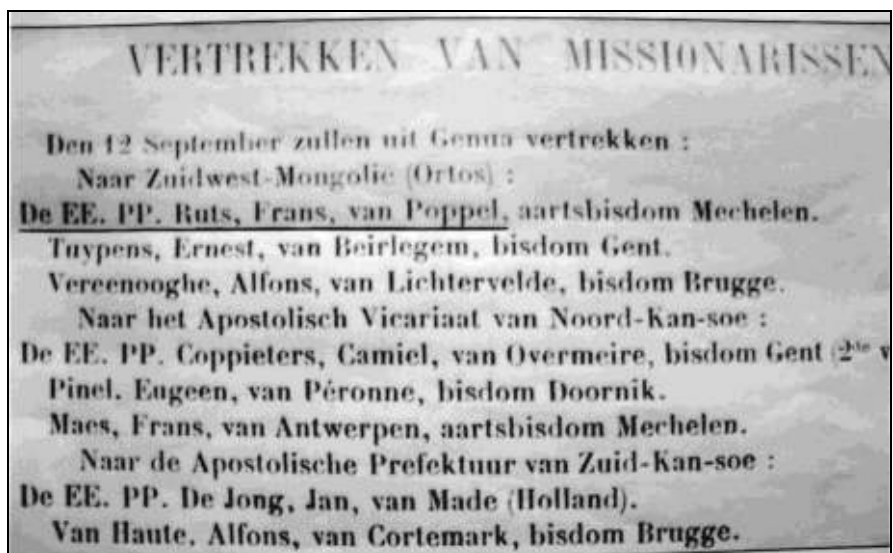
Laten we beginnen bij Heerom Frans van China, **Frans Ruts**, broer van mijn grootmoeder, Maria Ruts. Frans Ruts werd geboren te Poppel op 24 juli 1881 en is overleden in de maand april 1942 in het hospitaal te How-ho, 'Blauwe Stad' in China. Hij was missionaris van Scheut. Zijn missiepost lag in het Vicariaat Ningxia.

Ningxia is een autonome provincie in China. De Gele Stroom vloeit erdoor. De rest van de regio is nogal erg droog en deels woestijn. Frans Ruts werd en wordt nog steeds door onze familie genoemd als 'Heerom Frans van China.'

Hij deed zijn Eerste Heilige Mis op 10 september 1905 bij de congregatie van 't Onbevlekt Hart van Maria te Scheut.

Op 12 september 1906 vertrok hij met meerdere missionarissen vanuit Genua naar zijn missiepost.

Hoe het er in zo'n missie aan toe ging schrijft een vriend en mede-missionaris, pater Ernest Tuypens, aan pater Superior op 2 februari 1907.

"Eul che se ts 'ing 2 februari 1907." "Zeer Eerwaarde en Beminde Pater Superior."

Wij zijn nu twee maanden in China. Wij hebben reeds veel vogeltjeszaad gegeten, al veel kindjes gezien die beter Chinees praten dan wij zelf en al dikwijls aan de andere missionarissen gevraagd: "Kan het nog kouder worden dan vandaag." Wel, ik kan Ued vertellen dat vogeltjeszaad en Chinees eten wel meevallen.

Voor het Chinees leren is mijn verwachting overtroffen. Al is het nog te vroeg om te snoeven over mij, want ze zouden mij op hun gemak toch kunnen verkopen waar ik zelf bij ben.

Rond Nieuwjaar hebben wij met ons drie: pater Vereenhooghen, pater FRANS RUTS en ikzelf, een uitstapje gedaan in het district. Ge kunt denken hoe aangenaam dat was voor ons om die bloeiende christenheden bij te SIAO NOOR en PALAKAAI te mogen bezoeken. Men leert onderweg altijd wat bij. Zo bv. tegen Palakaai aangekomen zagen wij een overgrote kudde rundvee, zeggen wij tegen elkander:

"Men heeft schoon te zeggen dat de inwoners van Palakaai arme mensen zijn, die deze kudden in het bezit heeft moet toch wel een rijke boer zijn". Niets was minder waar. Dit was het vee van al de inwoners van Palakaai te gader. Iedere boer moet voor de kudde pension betalen aan twee of drie mannen die dan voor gans de kudde moeten zorgen om ze in het omliggende te laten grazen.

Vóór enkele dagen was het zoneclips. Of de Chinese sterrenkundigen op voorhand die rare natuurverschijnselen weten te voorspellen daar twijfel ik aan, want geen enkele inwoner in de bisschoppelijke stad die de gebeurtenis vermoedde.

Wij wisten wel beter, niet door onze sterrenwetenschap maar door de dagbladen. Opdat alleman, zonder zijn ogen te schaden, de gebeurtenis zou mogen gadeslaan, hebben wij alle glasscherven die wij konden vinden bijeen gedaan en dan allen één voor één laten beroken en zijn er het dorp mee ingetrokken. 't Was lijk op een jaarmarkt zo erg werd er gedromd om tot bij ons te geraken. De vreugde en het geluk stond op ieders gezicht te lezen, niet alleen dat ze naar het zonlicht konden kijken maar ook dat ze dat glas mochten houden. En als we 's anderendaags door het dorp wandelden zagen we meerdere van onze beroekte glasscherven in de papieren ramen steken.. We waren zeer tevreden dat men onze "longue vue's" bewaarde voor een volgende eclips.

Ik ga uitscheiden met schrijven Zeer Eerwaarde Pater Superior, bij gebrek aan meer belangrijke stof, en om van mijn eigen persoontje iets te zeggen zal ik U zeggen dat ik het goddank zeer wel stel en dat ik alhoewel verre van U verwijderd uw zeer toegenegen en onderdanige zoon blijf die U eerbiedig en innerlijk groet. (Ook de groeten van onze medepaters.)"

Ernest Truyens. Mission Ortos.

Pater Frans Ruts schreef regelmatig een kaartje naar zijn nichten Liza en Paula Verheyen in Poppel. Hier schrijft hij:

How-ho (Blauwe stad) 19sept.1941.

"Beste nicht (Zij is mijne tante Liza Verheyen.)

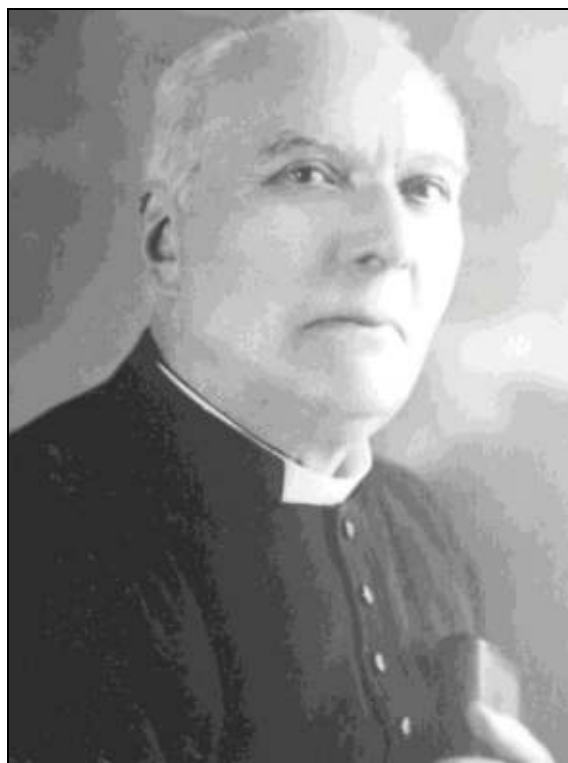
Sinds 't begin van de zomer ben ik hier in 't hospitaal op verzorging voor hartziekte en zenuw-verzwakking. Eergisteren vernam ik langs zuster Valentine (ons tante nonneke), dat uw goede vader (mijn grootvader Frans Verheyen, gemeentesecretaris.) het tijdelijke met het eeuwige verwisselde. Hartelijke deelneming. Ik heb de heilige mis gelezen voor zijn zielenrust. "Schoon gestorven" schrijft Marie Van Hoogstraten.

Vele groeten aan heel de familie. Hier is alles rustig.

Uw toegenegen oom Frans."

De volgende heeroom, **Adrianus Verheyen**, is de broer van mijn grootvader, Frans Verheyen. Hij werd geboren te Baarle-Nassau op 18 juli 1867, priester gewijd te Mechelen op 20 sept. 1891 en leraar benoemd aan het St.Jan Berchmanscollege te Antwerpen op 20 sept. 1891.

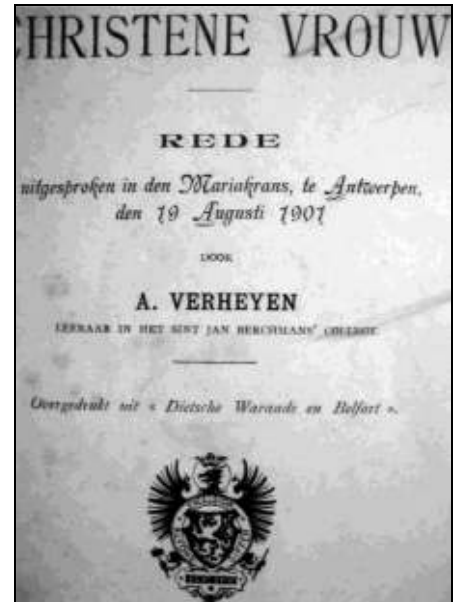

Hij werd pastoor te Wuustwezel op 9 juni 1910.

Hij was begaan met het lot van de achtergestelde vrouw en schreef hierover een rede: 'De Christene Vrouw'.

Mijn vader, Jef Verheyen, was in die tijd student aan het Klein Seminarie te Hoogstraten. De eerste wereldoorlog brak uit. De Duitsers hadden de vaart, die het noorden van België afsneed, bezet zodat mijn vader gedurende vier jaren niet naar huis kon. Hij heeft dus tijdens heel die periode zijn vakanties bij heeroom van Wuustwezel doorgebracht. Daar leerde hij bij de koster orgel spelen hetgeen hem later goed van pas kwam als organist in Poppel.

Op 5 sept. 1943 kwam hij als rustend pastoor naar Poppel. Daar overleed hij 21 mei 1944. Hij heeft niet lang van zijn opruststelling kunnen genieten.

Wij hebben hem voornamelijk gekend als pastoor van Wuustwezel. Daarom wordt hij door ons 'Heeroom van Wustwezel' genoemd.

Hij was leraar Nederlands en heeft menig gedicht geschreven. Hier volgt een HULDEZANG:

"Aan onze gevierde OUD-STRIJDERS van WUESTWEZEL."

Tekst door A. Verheyen, muziek van E.H.Ceuleers. (oude spelling.)

Hun goed

En bloed

Voor 't Vaderland

Met heldenmoed verpand,

Zoo leden zij,

Zoo streden zij,

Den duren eed gestand;

Zoo leden zij,

En streden zij

Voor God en Vaderland,

Thans vieren wij,

thans sieren wij

hun heldennaam

hun gloriefaam

Voor God en Vaderland

Zoolang nog de Yzer stroomen zal

Door 't bloed geheilgd Yzerdal

Zoo eeuwig zijn de namen groot

der helden in de dood.

Zij zusten verre, wijd en zijd,

in 't eenzaam doodengraf

Maar God de Heer, die zege gaf,

Die schenke hun het eeuwig loon

In zonneglans der zegekroon,

In eeuwig eeuwig gloria

Victoria!

Bij donderslag en laaien brand

Hield heldenmoed heldhaftig stand

En davrend dreunt de zegeschreeuw

Van Vlaandrens Vlaamse Leeuw!

Laat wap'ren thans de zegevlag,

Die heldenmoed herin'ren mag;

Wij groeten haar met hart en hand;

Voor God en Vaderland!

Hij is ook de opsteller en componist van het Willibrorduslied.

Met Pinksteren (POPPEL-SINKSEN, POPPEL-KERMIS) was er in die tijd het 'KINNEKESLOF'. Die dag kwamen de ouders met hun kinderen in de namiddag naar het lof. Ook de ouders van de uitgewekenen kwamen met hun kroost naar Poppel om de zegen te ontvangen en de relikwie van de Heilige Willibrordus, patroonheilige tegen kinderziekten, te vereren. De kerk liep die dag wel tot tweemaal toe vol. De mensen in het dorp kwamen naar buiten om al die uitgedoste kinderen met hun fiere ouders te bewonderen. Het was telkens een blij weerzien. In de kerk klonk dan het Willibrorduslied. Jammer dat dit mooie gebruik verdwenen is.

Het Willibrorduslied.

*Wij komen hier ter bedevaart
Waar gij weleer d'apostel waart
Die 't evangelie heeft gebracht
De hemelgroet van kerstmisnacht*

Refr. WILLIBRORDUS, HEILIGE WILLIBRORDUS BID VOOR ONS;

*Wij komen hier ter bedevaart
Uw doopvont wordt hier nog bewaard
Uw beeltenis vereren wij
Uw relikwie brengt zegen bij*

Refr.

*Hier zegent gij de kinderschaar
Op sinksendag van ieder jaar
De kinderen die nog doopling rein
Uw beste liefste vriendjes zijn*

Refr.

*Hier wordt nog 't Rooms geloof bewaard
Dat gij hier hebt veropenbaard
Wij smeken U verzorg, versterk
In groei en bloei uw missiewerk.*

Refr.

Een andere Heerroom was **Juul Verheyen**, Norbertijn. Zijn kloosternaam was 'Pater GERMANUS', een broer van mijn vader.

Hij werd geboren te Poppel op 5 april 1911 en ontving op 12 oktober 1930, na zijn studies aan het Klein Seminarie te Hoogstraten, het kloosterhabijt van de Norbertijnen te Tongerlo. Op 15 oktober 1932 sprak hij zijn kloostergeloften uit en op 23 augustus 1936 ontving hij de priesterwijding.

Hij werd op 20 mei 1938 socius van de broeders en op 25 september 1939 geprofestenmeester.

Op 30 september 1949 werd hij assistent in St.-Catharinadal te Oosterhout en op 13 juli 1951 PRIOR aldaar.

Bij zijn aanstelling hoorde een gepaste maaltijd.

De priorij in Oosterhout.

Een episode uit de geschiedenis van de priorij:

Voor het levensonderhoud van de Norbertinessen werd een boekdrukkerij opgericht. De inkomsten beantwoordden niet aan de behoeften van de zusters. In 1953 begon men dus met het restaureren van antieke boeken onder stimulans van PRIOR GERMANUS. Enkele zusters mochten zich buiten de Priorij gaan vervolmaken in de kunst van het boekbinden. Dit was zeer uitzonderlijk vermits het een strenge orde van slotzusters betrof.

Inmiddels vonden er ook andere kunstvormen een plaats zoals 'kalligrafie' en 'leerbewerking.'

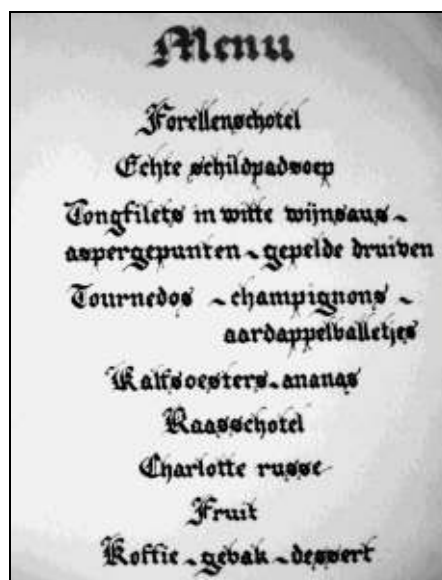
Het kunstatelier is nu internationaal vermaard. Oude, kostbare antieke boekwerken, vnl. met lederen omslagen, worden uit binnen- en buitenland hierheen gebracht voor restauratie. Heerroom Juul heeft ook veel bijgedragen en zich ingezet voor de restauratie van de gebouwen.

Hij overleed te Tilburg op 22 januari 1966. Later wilden wij zijn graf gaan bezoeken in Oosterhout. Wij werden daar vriendelijk ontvangen maar zijn graf konden ze ons niet tonen. Zuster Priorin toonde ons wel een graspleintje. "Hier onder ligt hij ergens begraven. Wij vereren geen doden." Er was geen grafsteen, zelfs geen kruisje, geen naam. Daar schrokken we toch wel even van.

Door erfenis kwam een koperen kruisbeeld, vroeger toebehorende aan heerroom, in mijn bezit. Dit kruisbeeld was te groot om in de huiskamer te hangen. Ik ging ermee naar de pastorie in Poppel. Pastoor Herman Janssen wist er wel een mooi plaatsje voor. Nu hangt het links vooraan in de kerk naast de biechtstoel, boven de kruisjes van de overledenen.

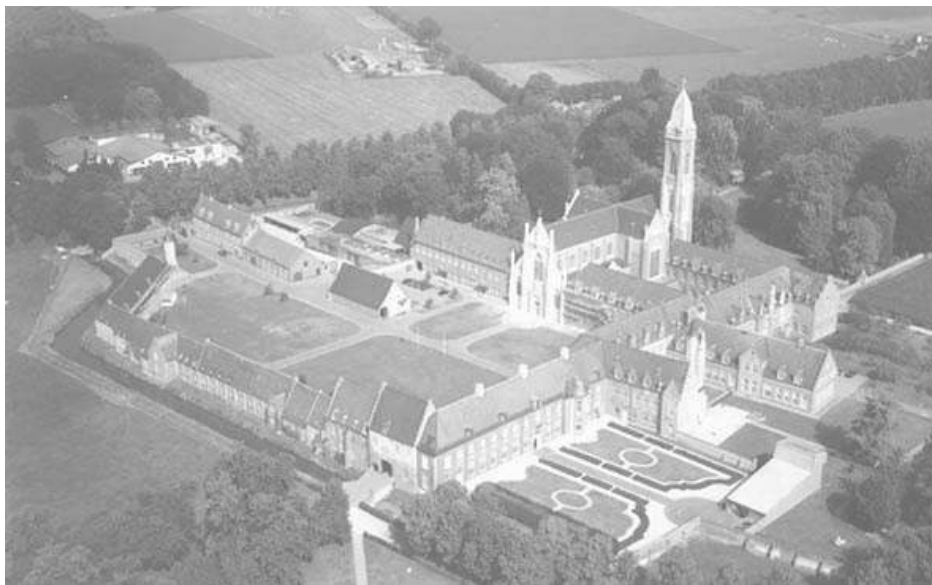
Tenslotte de vierde Heerroom, **Jan Verheyen**, eveneens Norbertijn. Zijn kloosternaam was Pater LIVINUS (ook een broer van vader).

Hij werd geboren te Poppel op 21 november 1906, werd Norbertijn van Tongerlo op 15 september 1926, legde zijn geloften af op 15 oktober 1928 en werd priester gewijd op 4 september 1932. Hier hoorde ook een diner bij en in het klooster wist men wel wat lekker eten was.

In 1933 werd hij belast met de ziekenzorg in de abdij. In 1945 werd hij verantwoordelijke voor de broeders novicen en in 1947 broedermeester, verantwoordelijk voor de begeleiding van de broeders. Bovendien werd hij in 1949 socius van de cellier. Hij was ook begeleider en biechtvader van talrijke kloosterzusters, voornamelijk van de zusters van Voortkapel-Westerlo .

Pater Livinus was dus een heel druk bezet kloosterling en het was moeilijk om hem te spreken te krijgen. Als wij dan op bezoek gingen hadden wij daar iets op gevonden. Hij had namelijk een eigen biechtstoel in de abdijkerk, je moest daar maar op een belletje drukken. In de waan dat er iemand kwam om te biechten kwam hij af en zo konden we hem spreken.

Abdy Tongerlo

Samen met de broeders runde hij de boerderij van de abdij. Zijn trouwe hond vergezelde hem steeds.

Toen Heerom Juul, pater Germanus, overleed, volgde hij hem op als prior in het klooster St.-Catharinadal te Oosterwijk.

De slotzusters die een heel streng kloosterleven leidden, leefden er achter tralies en mochten geen contact hebben met de buitenwereld. Pater Livinus schafte die zeer strenge regels merendeels af. Maar dat kloosterleven was toch niet zijn ding. Hij miste het boerenleven op de boerderij in Tongerlo.

Hij is dan ook maar een tweektal jaren in Oosterhout gebleven, om daarna terug te keren naar zijn broeders in de abdij van Tongerlo.

In 1974 werd hij pastoor in de St.-Jansparochie te Weelde. Met de kaarten spelen was zijn grote hobby. Samen met twee van zijn neven gingen we regelmatig bij hem een kaartje leggen.

In 1982 ging hij op rust in de abdij en zijn laatste zes levensjaren werd hij verzorgd in het Sint-Jozefrusthuis te Wiekevorst waar hij op 90-jarige leeftijd overleed op 8 oktober 1996.

Dan hebben we nog ons tante nonneke, **Anna Verheyen** (zus van vader). Haar kloosternaam was zuster VALENTINE, genoemd naar de H. VALENTINUS, patroonheilige van de parochie te Poppel. Zij werd geboren te Poppel op 24 november 1908.

Zij trad in het klooster van de Zusters van het H.-Hart te 's Gravenwezel op 26 september 1929 en legde er op 22 mei 1934 de professie voor het leven af. Zij gaf les en was directrice in meerdere scholen, zoals in Emblem, Zaventem en Gelrode.

Toen zij met pensioen ging maakte ze zich nog verdienstelijk in het klooster te 's Gravenwezel als portier om de bezoekers te ontvangen.

Zij overleed in het A.-Z. te Duffel op 1 maart 1992 en ligt begraven op het kerkhof van de zusters te 's Gravenwezel.

En tenslotte mijn nicht **Jozefa Remeysen**. Zij werd geboren te Poppel op 20.02.1923.

Jozefa droomde er al vanaf jonge leeftijd van om in het klooster te treden. Ze verzamelde in het geheim allerlei godsdienstige lectuur, kerkboeken, missalen Was dat al een teken?

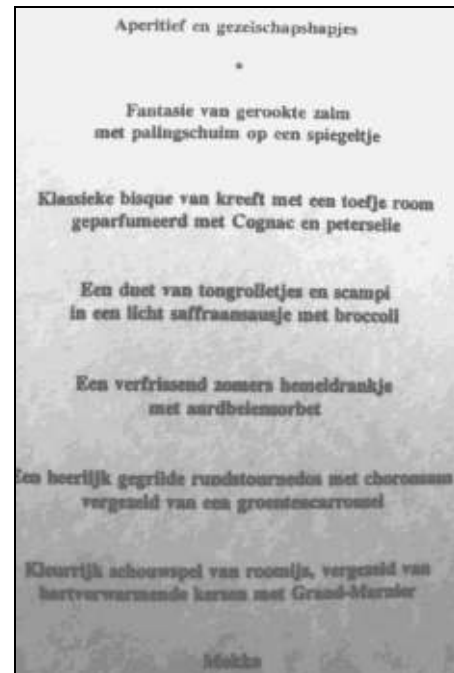
Die zaken bewaarde ze in een houten koffer op zolder. In dat koffer stak ze ook kledij die ze zelf maakte want naaien en breien waren haar grote hobby's.

Ze wou naar het klooster, dat stond voor haar vast. Toen ze 24 jaar was, op Lichtmis 02.02.1947, is ze ingetreden bij de Zusters van het H.-Hart van Maria te Berlaar.

Dit was een kloosterorde met zeer strenge regels. Men mocht, eenmaal ingetreden, niet meer naar huis. Daar hadden haar ouders het wel heel moeilijk mee. Het was alsof zij hun dochter kwijt waren. Ik haal hiervan een voorbeeld aan: het huis van haar ouders was onder de oorlog gedeeltelijk afgebrand. Men was bezig met de heropbouw. De zuster zou het toch graag eens zien. Ze mocht wel naar Poppel komen maar mocht niet UIT de auto stappen. Haar ouders, broers en zussen deden de ramen open en zo, door de geopende autoruit, mochten ze wel enkele woordjes wisselen. Later werden de regels versoepeld en mocht men bij zeer bijzondere gelegenheden even naar huis.

Ook bij haar intrede hoorde een feestmaaltijd.

Haar kloosternaam was zuster Serafia, genoemd naar mijn moeder Seraphina Van Hees, haar tante en meter. Ze legde haar eeuwige kloostergeloften af op 23.08.1951. De Sint-Jozef kliniek in Sint-Truiden werd haar werkterrein. Ze stond op de afdeling 'materniteit' en heeft alzo vele moeders geholpen bij de bevalling. Als jonge religieuze werd ze gedragen door haar gebed. Kloosterzuster, dat was echt haar roeping. Zij groeide naar de zieken toe die aan haar zorgen werden toevertrouwd. Voor velen vond zij de passende woorden van troost en bemoediging.

Eenmaal op rust werd zij overgeplaatst naar Neerpelt. Zijzelf was liever in St.-Truiden gebleven.

Hier zien we haar met een medezuster bij hun 50-jarig jubileum. Zij bleef dienstbaar met naald en draad en met talloze attenties.

Stilaan ging haar zwakke gezondheid achteruit. Ze leed aan pleuritis. (in de volksmond water-fleurus of pleurus.) Ze mocht naar Poppel komen bij de kloosterzusters om te herstellen. Daar heeft ze een lange tijd doorgebracht en haar ziekte overwonnen. Ze is dan teruggekeerd naar Neerpelt waar ze overleden is op 01.03.2000. Ze werd aldaar begraven op 05.03.2000.

Ik hoop met dit initiatief, het levenswerk van onze geestelijken, die zich ten dienste hebben gesteld van God en de mensen, eventjes in herinnering te hebben gebracht.

Enkele genealogische beschouwingen en merkwaardige doodsprentjes.

Door Luc Andries.

In de verre of nabije toekomst zullen de stamboomonderzoekers geconfronteerd worden met totaal nieuwe problemen omwille van bijvoorbeeld nieuwe samenlevingsvormen en medisch begeleide voortplanting. Heden ten dage zitten onze advocaten en juristen dikwijls in de knoop met het concept 'ouderlijk gezag'.

Wanneer wij even aan onze kinder- en adolescententijd terugdenken dan herinneren we ons het vaderlijke gezag. Daarna kwam het ouderlijke gezag en nu spreekt men méér en méér van ouderlijke gezag met af en toe zelfs de term ouderlijke verantwoordelijkheid. Het handelt hier dan niet enkel over de bevoegdheid om te beslissen over een minderjarig kind en zijn goederen, maar daar zijn ook plichten aan verbonden!

Tegenwoordig is het wettelijk gezien moeilijk om te bepalen wie het ouderlijk gezag heeft of krijgt. Bovendien dringt zich ook de vraag op wie de 'echte ouders' zijn. Dankzij medisch begeleide voortplanting kan een kind tegenwoordig zelfs *vijf ouders* hebben: twee wensouders, twee donorouders en de draagmoeder. Als extra te nemen hindernis voor de genealoog van de toekomst is het zo dat er tegenwoordig meer kinderen geboren worden buiten het huwelijk en bij paren van gelijk geslacht. Maar toch kan men wiskundig bewijzen dat de gemiddelde Belg afstamt van Karel de Grote.

Zo hebben ook de evangelisten zich uitgesloofd om te kunnen bewijzen dat Jezus via een heleboel voorvaders afstamt van koning David en als we verder in de Bijbel lezen eveneens van Isaak, Abraham, Noach en uiteindelijk Adam.

Ik zie nu gefronste wenkbrauwen bij de lezer die vermoedelijk denkt dat we hier aan het gekscheren zijn. Maar mathematisch is dat alles te bewijzen als we aannemen dat koning David heeft bestaan (en ook Jezus). En als we dan veronderstellen dat David kinderen had bij een duizendtal echtgenotes en concubines dan waren alle inwoners van het Heilig Land afstammelingen van koning David en dus ook Jezus.

Hoe komt men daar nu bij? Wel iedereen heeft twee ouders, vier grootouders, acht overgrootouders (in geval van inteelt heeft men minder overgrootouders), enzovoort.

Wanneer men tien generaties overschouwt dan heeft men 1024 voorouders. Gaat men 20 generaties terug dan zijn er in theorie meer dan één miljoen. In de praktijk is dit getal minder omdat er in de stamboom overlappingen komen door 'inteelt' tussen verre takken van de familie. Theoretisch heeft men maximaal meer dan één miljard voorouders na dertig generaties, dit komt overeen met een kleine duizend jaar.

Als we nu terugkomen op de Israëlieten uit de oudheid, die een gesloten gemeenschap vormden van ruim één miljoen dan betekent dit dat van één Israëliet uit die gemeenschap, minder dan duizend jaar later, de ganse bevolking van die persoon afstamt. Dit is natuurlijk niet juist als die man of vrouw geen kinderen of kleinkinderen of vanaf een bepaalde generatie geen nakomelingen meer had. Dit is echter onwaarschijnlijk voor een koning met een harem en volgens de Bijbel een hele reeks kinderen.

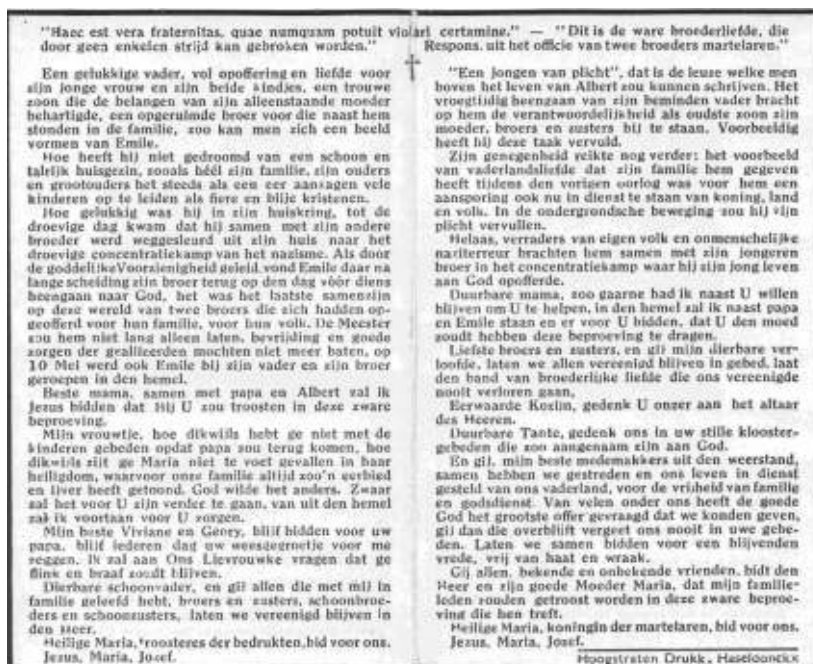
Dit is elders in de wereld ook van toepassing. Als men de Aziaten beschouwt, dan zijn er ongeveer dertig miljoen die een DNA-variant hebben die leidt naar Djengis Khan. Deze man had ook een harem van ruim tweeduizend vrouwen en zijn zonen volgden zijn voorbeeld! Bovendien zullen er nog meer nakomelingen zijn die juist dat stukje DNA niet geërfd hebben. En zo kunnen we dus stellen dat we als gemiddelde Belg van Karel de Grote afstammen.

Als we nu een paar duizend jaren teruggaan dan overlappen de stambomen van zowat de hele wereldbevolking elkaar grotendeels met uitzondering van inwoners van geïsoleerde eilanden.

Voor de toekomst kan men stellen dat 80% van de mensen die nu leven over 5000 jaren zullen behoren tot de voorouders van de hele wereldbevolking.

De wetenschappelijke evolutie en dan meer bepaald het ontcijferen van het genoom (het geheel van alle genen van de chromosomen van een individu) zal bijvoorbeeld over 5000 jaar voor problemen zorgen als men via een creatieve stamboom probeert aan te tonen dat men een nazaat is van koningin Beatrix of koning Albert II. Een beetje wiskunde en DNA-onderzoek zal het aantonen!

Zoals u al weet zijn we met een tiental mensen bezig met het inbrengen van doodsprentjes in de pc met het programma Exel. Ziehier al een merkwaardige resultaat.

Wie zich geroepen voelt om onze groep te komen versterken, kan zich opgeven bij één van onze bestuursleden (adressen en telefoonnummers achteraan in het tijdschrift).

Tijdschrift 'De Drie Goddelijke Deugden' Afgiftekantoor: 2380 Ravels 1 Redactieadres: Ria Verheyen, Welvaartstraat 14, 2300 Turnhout		Verschijnt 3-maandelijks Verantwoordelijke uitgever: Luc Andries Pastoor Coolsstraat 15, 2382 Poppel
---	---	---